

Αντιγόνη Σταυροπούλου

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής | Τμήμα Εξειδίκευσης | 2019-2020

Μία θεατρική παραβολή
για τον κανιβαλισμό

“La diferencia entre los recuerdos falsos y los verdaderos es la misma que para las joyas:
es siempre falso el que parece más real, el más brillante.”
Salvador Dali

η περίληψη του έργου

Σε μια αυτοματοποιημένη κοινωνία όπου το χρήμα είναι ο χρυσός της κινητήρας, μόνο ένας ψαροκέφαλος ήρωας χρειάζεται, να διώξει μακριά την πλήξη και τη ρουτίνα, να θυμίσει στους ανθρώπους την Αγάπη, να θυσιάσει για την Ελευθερία.

Ένα διαχρονικό *dejanus* για την πείνα των αχόρταγων και για τα αρχέγονα ένστικτα, για την άορατη κατάρα της Ελευθερίας, που όταν την αποκτούν οι άνθρωποι τρώγονται μεταξύ τους και για την αιώνια εκδίχηση της Αγάπης, που σε γλυκαίνει με το μέλι και καλεί τις μέλισσες.

οι ήρωες

ΜΙΔΑΣ

ο βασιλιάς, μηχανή χρυσή

ΝΟΜΙΣΜΑ

ο θεός, μηχανή ολόχρυση

ΑΡΑΔΕΣ

οι πολίτες της Αράδας, χρυσαφικά

ΠΑΙΔΙΑ

τα παιδιά της Αράδας, ρομποτάκια

ΑΓΑΠΗ

μία γιαγιά, μια γυναίκα

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

ένας άνθρωπος με κεφάλι ψαριού

πρόλογος
Παραμύθι θ' αρχινίσει

|Ένας άνθρωπος αλλιώτικος, με κεφαλή ψαριού, στέκει στο κέντρο της σκηνής. |

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Γεια σας και καλησπέρα σας, αγαπημένοι φίλοι.
Χαίρομαι που είσαστε εδώ. Κοιτάζτε με στα χείλη.

Έχω μια πιερή ιστορία
και ποθώ να σας την πω.
Θα αρχίσω απ' την αρχή της
και το τέλος θα το βρω.

Καθίστε αναπαυτικά
μικροί μα και μεγάλοι.
Ανοίξτε τα αυτιά καλά,
ανοίξτε το κεφάλι.

Κι αν κάποτε νυστάξετε
μην κλείσετε τα μάτια.
Θα είν' το τέλος μου καλό,
δεν θα γενώ κομμάτια.

Αρχίζει η ιστορία μου.
κι είναι σαν παραμύθι.
Χαλάρωσε και άκου το.
Ταξίδεψε στη λήθη.

Εγώ θα το διηγηθώ, ο άνθρωπος, το ψάρι.
Εγώ, εδώ, σ' εσάς για σας. Μ' ευγένεια και χάρη.

Μια φορά κι έναν καιρό
μια ολοκόκκινη κλωστή δεμένη
σε μια ανέμη ζωγραφιά ζετυλίχτηκε αργά
να μας δείξει ένα μονοπάτι απάτητο.

Παλιότερα, πολύ παλιά,
κάπου πολύ μακριά μας,
ήταν μια πόλη γκριζωπή,
τη λέγανε Αράδα...

| Σκοτάδι |

εικόνα πρώτη
στην Αράδα μια φορά

| Ο Μίδας και το Νόμισμα βγάζουν λόγο. Αμίλητοι στέκουν οι Αράδες και τα Παιδιά. |

ΜΙΔΑΣ

Πόλη χρυσή και φωτεινή
πόλη που λαμπιρίζει.
Όποιος περνάει από 'δω
πάντα εδώ γυρίζει.

Οι άνθρωποι της πόλης μου
χρυσοί κι ευτυχισμένοι.
Ο βασιλιάς σας σας μιλεί
δεν είστε γελασμένοι.

Ολόχρυση η πόλη μας
η μαγική Αράδα.
Θεός μας είν' το Νόμισμα.
Θέλετε μαρμελάδα;

NOMISMA

Ο Μίδας όταν σας μιλεί
να του χαμογελάτε.
Ολόχρυσοι πολίτες μου,
βήμα ταχύ, ελάτε.

| Οι Αράδες και τα Παιδιά περπατούν σαν στρατιωτάκια
σχηματίζοντας ένα τόξο που δείχνει τη θάλασσα. |

Μας δείχνετε τη θάλασσα,
που τόσο αγαπάτε.
Σας έχω δώσει υπόσχεση
πως κάποτε θα πάτε.

Δεν είστε ακόμα έτοιμοι
Παιδιά, Χρυσάφια μου.
Πρώτα πρέπει να μάθετε
τα λόγια τα δικά μου.

Να μάθετε τον ύμνο μου
και να τον εξυμνείτε.
Θα γίνει η Αράδα μου
αυτό που εσείς θα πείτε.

ΜΙΔΑΣ

Και τώρα όλοι γρήγορα
στη θέση σας γυρίστε.
Φτιάξτε με τα κορμάκια σας
αυτό που όντως είστε.

| Οι Αράδες και τα Παιδιά περπατούν σαν στρατιωτάκια σχηματίζοντας το τίποτα. |

ΜΙΔΑΣ

Μπράβο, συγχαρητήρια
και τώρα φτάνει, τέλος.
Γυρίστε στις δουλίτσες σας,
πάει το πρώτο σκέλος.

ΝΟΜΙΣΜΑ

Περήφανο με κίνατε
άνθρωποι λατρεμένοι.
Γυρίστε στη ρουτίνα σας
ώρες σας περιμένει.

| Οι Αράδες χωρίζονται. Με βήμα μηχανικό επιστρέφουν στις δουλειές τους. Ψιθυρίζουν. |

ΑΡΑΔΕΣ

- Ρουτίνα, λεφτά, οικογένεια.
- Όμορφα ρούχα κι ευγένεια.
- Ησυχία και βήμα ταχύ.
- Αγαπάω τα πρόπαι, τα μη.
- Τα παιδιά μου μορφώνω με πάθος.
- Τον άντρα μου ακούω κι ας έχει και λάθος.
- Χαλάς το μέτρο, σταμάτα.
- Δεν έχεις δέσει σωστά τη γραβάτα.
- Είναι επίτηδες, αυτή είναι η μόδα.
- Μια λεμονάδα με σόδα.
- Ορίστε, είναι δύο ευρώ.
- Ευχαριστώ, να, εδώ.
- Να 'στε καλά, καλημέρα σας.
- Συγγνώμη, σας έπεσε η βέρα σας.
- Ω, ευχαριστώ, καλοσύνη σας.
- Χαιρετισμούς στη δεσποσύνη σας.
- Αντίο, καλή σας δουλειά.
- Μη βγάλετε άχνα, μιλιά.
- Ησυχία και τάξη να έχουμε.
- Σιωπηλοί και σκυφτοί να αντέχουμε.
- Υπομονή πόλικη έχουμε.
- Για πάντα μπορούμε να απέχουμε.
- Καλή αντοχή. Κι ανοχή.
- Κι ενοχή ούτε μία.
- Ποτέ μας, καμία.
- Δόξα στο χρήμα. Και στην Αράδα.
- Δόξα στον Μίδα και στον Θεό.
- Και στο χρυσάφι. Δόξα στο Νόμισμα.
- Δόξα στους πριν, στους προγόνους μας.
- Και στα παιδιά μας.
- Δόξα σ' εμάς ρε παιδιά.
- Στην υγεία μας.

| Οι φωνές τους σβήνουν κι εξαφανίζονται. Τρέχοντας και φωνάζοντας έρχονται τα παιδιά. |

ΠΑΙΔΙΑ

- Φωνάζω, γελάω και τρέχω.
- Καμιά ηθική δεν θέλω να έχω.
- Κουράστηκα να ακούω σοφίες.
- Δεν θέλω καθόλου αγωνίες.
- Τέλος τα τρίγωνα και οι γωνίες.
- Θάνατος στα σχολεία και στις εργασίες.
- Τέλος το σκέφτομαι. Τέλος το γράφω.
- Στη θάλασσα, στον βυθό εγώ θέλω να μάθω.
- Να μάθω να κολυμπάω.
- Όπου θέλω να μπορώ εγώ να πάω.
- Να αγαπιέμαι και να αγαπάω.
- Τέλος η βία.
- Δεν είναι εφηβεία.
- Λαχτάρα να ζήσουμε είναι.
- Θέλω όπως θέλω να είμαι.
- Σκίζω πουκάμισα, πετάω τις μπότες.
- Πάμε να φύγουμε, μην είστε κότες.
- Ελάτε ξανά να ευχηθούμε.
- Όλο το καθυστερούμε.
- Ας κάνουμε κάτι.
- Τι θες;
- Όχι άλλες ευχές.
- Μια τελευταία φορά, θα έρθει, το νιώθω.
- Χρόνια το ευχόμαστε, θα μείνει ο πόθος.
- Κάτι να κάνουμε όλοι μαζί.
- Να τον φωνάζουμε, το ξέρω πως ζει.
- Μια τελευταία φορά κι αν δεν έρθει θα πάμε.
- Μια τελευταία φορά χωρίς να γελάμε.
- Με το τρία καλέστε τον για να μας σώσει.
- Να έρθει εδώ λευτεριά να μας δώσει.
- Με το τρία, όλοι μαζί το όνομά του.
- Με το τρία τον ύμνο του, το ποίημά του.
- Δυνατά, καθαρά, με μανία. Με το ένα, το δύο, το τρία.

«Άνθρωπε του νερού έλα πάλι στην πόλη. Η Αράδα σε θέλει, τα παιδιά σε ζητούν.
Έλα άνθρωπε ψάρι και μίλα για αγάπη. Πες στα παιδιά πώς να ζουν.
Μίλα μας για λευτεριά και για κύματα. Στείλε στην πόλη μας σήματα. Σπάσε τα σύρματα.
Βοήθεια. Σε καλούμε ξανά. Ενωμένες οι φωνές μας για εσένα μόνο. Μη χάνεις χρόνο.
Είμαστε έτοιμοι τώρα. Σε έχει στ' αλήθεια ανάγκη ετούτη η χώρα.
Περιμένουμε πώς και πώς να γυρίσεις και χαρά τα παιδιά να γεμίσεις.
Έλα σήμερα σε τιετεύουμε. Είσαι η μόνη ελπίδα μας, μόνο εσένα πιστεύουμε.
Έλα και σώσε μας, Ψαροκέφαλο τέρας, είσαι εσύ ο θεός, βασιλιάς μας εσύ και πατέρας.
Εσένα καλούμε και σε αναζητούμε, σε παρακαλούμε, άκου τι σου ζητούμε.
Έλα και ζύπνα μας, πάρε την πλήξη μακριά. Εξαφάνισε τη βαρεμάρα.
Έλα να παίζουμε και μείνε εδώ. Σε χρειαζόμαστε. Μας ακούς;
Είμαστε εδώ. Δεν είναι νωρίς μες στον κόσμο μας. Έλα ξανά. Άκου. Ακούς;
ΨΑ-ΡΟ-ΚΕΦΑΛΟΣ. ΨΑ-ΡΟ-ΚΕΦΑΛΟΣ. ΨΑ-ΡΟ-ΚΕΦΑΛΟΣ»

|Οι φωνές των παιδιών σβήνουν. Το χτύπημα του κουδουνιού μας κουφαίνει. |

ΑΡΑΔΕΣ

- Τέλος το διάλειμμα.
- Τα παιδιά στο σχολείο.
- Γλώσσα, χημεία και φυσική.
- Και αμέσως μετά στο ωδείο.
- Φάτε φαγάκι, πείτε νερό.
- Με κιμά είναι τα μακαρόνια.
- Μην αργείτε παιδιά τρέχει ο χρόνος.
- Γεμίστε με γνώσεις και ψώνια.
- Πάμε στην τάξη και στα θρανία.
- Δεν είναι απαραίτητη η τόση φιλία.
- Διαβάστε και γράψτε. Μορφώσου και σώπα.
- Ντιριντάχτα και γεια μας και ώπα.

ΠΑΙΔΙΑ

Ντιριντάχτα και γεια μας και ώπα.

|Τα Παιδιά επιστρέφουν στην τάξη και οι Αράδες στα σπίτια τους. Η πόλη μένει άδεια.
Ένα πλάσμα γεννάει η θάλασσα. Μοιάζει με ανθρώπου το σώμα, μα έχει κεφάλι ψαριού. |

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Αφιέρωσα τη ζωή μου εσάς για να ψάξω.
Έπιασε η ευχή σας. Ήρθα. Τον κόσμο θ' αλλάξω!

| Η πόλη γεμίζει με φως και με χρώμα. Κουδούνι σεισμού χτυπά δυνατά. Πανικός. |

εικόνα δεύτερη
το καλωσόρισμα

| Στο κέντρο της πλατείας, στέκει ο Ψαροκέφαλος.
Οι Αράδες τρέχουν πανικόβλητοι. Τα παιδιά φωνάζουν ακατανόητα συνθήματα.
Πλησιάζουν με βήμα ταχύ το Νόμισμα και ο Μίδας. Οι Αράδες σχηματίζουν ένα πλαίσιο. |

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Τι όμορφη υποδοχή
αγαπημένοι φίλοι.
Όλος ο κόσμος γύρω μου
να με κοιτά στα χείλη.

Τι με κοιτάτε; Στέκειστε.
Μηχανικά μιλάτε.
Στα σίγουρα μου φαίνεται,
κάτι αναζητάτε..

Ξέρω, πρέπει να συστηθώ
και να εντυπωσιάσω.
Η ιστορία μου μικρή,
δεν θέλω να κουράσω.

Ψαροκέφαλο με λένε
και παντού θα το φωνάζω.
Ξέρω, δεν είμαι ολόκληρος
και κάποιους σας τρομάζω.

Ψάρι, δεν θα με πει κανείς
και μ' άνθρωπο δεν μοιάζω.
Μα έχω ανθρώπινη ψυχή
και ξέρω να διαβάζω.

Ξέρω πως θα το θέλατε
ένα απ' τα δύο να 'μαι,
να ήμουν άνθρωπος σωστός,
μαζί να περπατάμε.

Είμαι όμως και τα δυο,
ναι, είμαι και τα δύο,
και ήρθα εδώ, στον τόπο σας,
στη ζέστη και στο κρύο.

Τι με κοιτάτε άφωνοι;
Γελάστε μου. Μιλήστε!
Μη ντρέπεστε Αράδες μου,
πείτε κι εσείς ποιοι είστε.

| Σιωπή |

Πείτε μου το τραγούδι σας.
Ξυπνήστε, τραγουδήστε.
Χορέψτε και γελάστε μου.
Έστω για λίγο ζήστε.

| Τραγουδούν |

ΠΑΙΔΙΑ

Δεν έχει η θάλασσα πουλιά
ούτε άστρα το αγέρι
δεν σου χαϊδεύουν τα μαλλιά,
δεν σου φιλούν το χέρι.

Άφαντο το φεγγαράκι.
Άδεια η ακρογιαλιά.
Επεινάσαμε λιγάκι
Ψάρι θέλω και πτηνά.

Δίχως δάκρυ και αγάπη
όμορφα περνά ο καιρός.
Δίχως δάκρυ και αγάπη
είναι ο κόσμος πιο απλός.

Άφαντο το φεγγαράκι.
Άδεια η ακρογιαλιά.
Επεινάσαμε λιγάκι.
Ψάρι θέλω και γλυκά.

| Άφωνος ο Ψαροκέφαλος. |

ΠΑΙΔΙΑ

-Άντε, πεινάω. Πείνασα.
-Πού είν' το κολατσιό σου;
-Δεν έχω τάπερ σήμερα. Να φάω απ' το δικό σου;
-Όχι, ποτέ, με τίποτα.
-Ζήτη απ' τη μαμά σου.
-Δουλεύει και δεν πρόλαβε.
-Ζήτη απ' τον μπαμπά σου.
-Μπαμπά πεινώ, θέλω λεφτά, θέλω φαΐ να φάω.

ΑΡΑΔΕΣ

-Ωχ, ο μικρός σου πείνασε.
-Στην τράπεζα θα πάω.
-Κάτσε, έχω λεφτά εγώ, μπορώ να σου δανείσω.
-Θα σου τα δώσω ύστερα. Πώς να σ' ευχαριστήσω;
-Τα περιμένω ύστερα, φέρ' τα εδώ το βράδυ.
-Θα σου τα φέρω σίγουρα. Κι ένα μπουκάλι λάδι.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Χάδι να δώσεις και φιλί
στον γιο σου, όχι χρήμα.
Έχω εδώ πολύ φαΐ.
Από τον κήπο.
Κοίτα.

| Ανταλλάσσουν χρήματα. Το παιδί τρέχει να αγοράσει φαγητό. |

Όλο τρώτε και πεινάτε
κι ανταλλάζετε λεφτά
για να φάτε ακόμα λίγο
πριν πεινάσετε ξανά.

Χάδια εδώ δεν δίνετε
στη φύση ή στα παιδιά σας.
Σε λίγο θα πεινάσετε
στ' αλήθεια, στην καρδιά σας.

Πάθος σας λείπει, φίλοι μου,
χάνεστε στη ρουτίνα.
Παιχνίδι, αγάπη, έκφραση.
Όχι κλειστή κουρτίνα.

| Σιωπή. Ο Μίδα και το Νόμισμα κοιτιούνται τρομαγμένοι.
Τα παιδιά χειροκροτούν και ουρλιάζουν. Οι Αράδες κοιτούν τον Μίδα και το Νόμισμα. |

ΑΡΑΔΕΣ

- Μίλα Θεέ.
- Βασιλέα μας, μίλα.
- Μιλήστε.
- Πείτε μας κάτι, δείξτε τον δρόμο, οδηγήστε.
- Να χαρώ, να αγχωθώ ή να κλάψω;
- Τέρατα λένε πως ζουν στον βυθό.
- Δες το κεφάλι του, είναι ψαρίσιο.
- Ποιο πάθος ζητά να μας φέρει;
- Ποια αγάπη;
- Τι απ' τον τόπο μας θέλει;
- Μια χαρά ζούμε στην ησυχία.
- Η ρουτίνα εδώ είναι μία.
- Τι θα αλλάξει;
- Τι θα συμβεί;
- Δεν θέλω το τέρας μαζί μου να ζει.
- Τα παιδιά μας βαδίζουν σε μονοπάτι καλό.
- Έχουνε μία σειρά και ρυθμό στο σχολειό.
- Εσείς είστε υπεύθυνοι για ό,τι κι αν γίνει.
- Πάρτε ευθύνη.
- Η ηθική μας να μείνει.
- Πείτε κάτι επιτέλους, το απαιτούμε.
- Αν το τέρας είναι καλό, μην το αδικούμε.
- Βοήθεια!

ΜΙΔΑΣ

Χρυσί μας πολίτες, χρυσαφικά μας-

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Άνθρωποι είναι.

ΜΙΔΑΣ

Εσύ μη μιλάς.

NOMISMA

Ολόχρυσοι άνθρωποι, με αξία και ήθος.
Κοστίζουν πολλά, σπάνιο είδος.
Οι άνθρωποι, ξένη, εδώ είναι χρήμα.
Κι όποιος δεν είναι, πεθαίνει στο μνήμα.
Τα χρυσαφικά δεν πεθαίνουν, αθάνατα είναι.

ΜΙΔΑΣ

Μην αργείς, θα επιτεθεί, εντολές μόνο δίνε.

NOMISMA

Έχεις δίκιο βασιλιά. Ο χρόνος μας τρέχει.
Σας θυμίζω τις εντολές που ο τόπος μας έχει.

| Σε μηχανική διφωνία μαζί με τον Μίδα. |

«Μην περπατάτε άρρυθμα. Να έχετε μέσα σας μπιτ.
Μη ζείτε δίχως όρια. Να είστε πάντοτε φιτ.
Αρνηθείτε τη μουσική. Μην τραγουδάτε ποτέ σας.
Να ακούτε πολύ. Τα αυτιά ανοιχτά.
Αντισταθείτε στις λέξεις. Κρατήστε το στόμα κλειστό.
Μην βοηθάτε τους άλλους.
Πρώτοι να είστε. Οι καλύτεροι.
Να σέβεστε τον βασιλιά.
Μην ψάχνετε την αγάπη να βρείτε.
Να κάνετε συλλογή τα λεφτά.
Μην την κοιτάτε τη θάλασσα.
Τα όνειρα φέρνουν μελάδες.
Τώρα μόνο δουλεύουμε. Σκληρά κι οργανωμένα.
Θα ζήσετε καλά μετά.
Τώρα θέλει συγκρότηση, σιωπή και αφωνία.
Μην είστε απλά ανθρωπάκια. Εσείς είστε τα χρυσαφικά.
Μην ποθείτε άλλα στο τώρα. Θα έρθουν αν είστε σωστοί.
Να είστε αλάνθαστοι και προσεκτικοί. Να έχετε πλάνο καλό.
Μην εύχεστε και μην ερωτεύεστε.
Να με πιστεύετε ό,τι κι αν πω.
Και αν ξεχνάτε πολλά, δεν πειράζει.
Πρέπει να θυμάστε μονάχα αυτό.
Ξέρετε ποιο...
Το σύνθημα της Αράδας μας. Ένα:
Γέλιο και δάκρυ κανένα!»

ΑΡΑΔΕΣ

Γέλιο και δάκρυ κανένα.

ΠΑΙΔΙΑ

Γέλιο και δάκρυ κανένα.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Άνθρωποι και παιδιά μου, ζυπήστε.
Την ανεμελιά, τη χαρά θυμηθείτε.
Θυμηθείτε πως είστε γεμάτοι.
Ανοιξτε τουλάχιστον το ένα σας μάτι.
Και δείτε.

| Ο Ψαροκέφαλος με μια κίνηση των χεριών
γεμίζει τον τόπο χρυσόσκονη.
Πάνω από τα κεφάλια τους,
βλέπουν την πόλη αλλιώςτικη
και άλλους τους εαυτούς τους.
Πιο άρρυθμα κινούνται όλοι
και πιο γεμάτοι συναίσθημα μοιάζουν.
Η πόλη δεν έχει δομή. |

ΜΙΔΑΣ

Μα τώρα τι δείχνεις; Τι μας θυμίζεις;
Πώς ήτανε τότε η πλατεία;
Δεν θα κερδίσεις. Θυμόμαστε όλοι.
Τι έφερε η αναρχία.

NOMISMA

Πολέμους, μάχες, σφαγές.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Αγάπες αιώνιες, παντοτινές.

NOMISMA

Η αγάπη είναι πλάνη και κακός οϊωνός.

ΜΙΔΑΣ

Η αγάπη είναι ο διάβολος του καθενός.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Δεν υπάρχει η ζωή χωρίς αγάπη και πάθος.

ΑΡΑΔΕΣ

-Είσαι για γέλια.
-Είσαι ένα λάθος.
-Πεινάω παιδιά, τι λέτε, θα φάμε;
-Κάτσε να δούμε, σε λίγο θα πάμε.

NOMISMA

Χάχαχα

ΜΙΔΑΣ

Χάχαχα

ΑΡΑΔΕΣ

-Χάχα, Χαχά

ΠΑΙΔΙΑ

- Ουά.
- Κλαψ. Ουά.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

- Πού την έχετε;
- Πού την κρύβετε;
- Αγάπη μ' ακούς;

ΑΡΑΔΕΣ

- Είναι γοιά.
- Κρύβεται.
- Αργοπεθαίνει και ζέχνει.
- Μην την καλέσεις.
- Μην την καλεις.
- Μιλά και βρομάει.

ΠΑΙΔΙΑ

- Κάλεσε τη γιαγιά την Αγάπη.
- Θέλουμε να 'ρθει ξανά.
- Δεν βρομάει.
- Δεν ζέχνει.
- Μας λείπει.
- Μυριζει ανανά.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

- Θα κάνω αυτό που ζητούν τα παιδιά.
- Θα φωνάξω την Αγάπη.
- Και ό,τι μου πει θα το κάνω.

ΜΙΔΑΣ

- Μη. Όχι. Δεν θα τολμήσεις.
- Αν την καλέσεις φοφάς.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

- Ας πεθάνω για των παιδιών τη χαρά.
- Ναι, για εσάς.
- Γιαγιά Αγάπη, πού είσαι;
- Ακούς; Μας ακούς;
- Μίλα μας.

ΜΙΔΑΣ

- Αν θες την αγάπη, γι' αυτήν θυσιάσου.

ΝΟΜΙΣΜΑ

- Θυσίασε αν θες τώρα τη λευτεριά σου.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

- Τι μου ζητάτε να κάνω;
- Θέλετε εδώ να πεθάνω;

ΜΙΔΑΣ

Αυτό θα ήτανε λύτρωση.
Αυτό θα ήταν ελπίδα.

NOMISMA

Δεν σου ζητώ να πεθάνεις.
Μέσα στη γυάλα μου πήδα.
Θα ζήσεις για πάντα εκεί μέσα.
Μέχρι να λιώσει η σάρκα, τα λέπια.
Καμιά ευκαιρία να βγεις δεν θα έχεις.
Μόνο αν ξεχάσεις τα πάντα. Αντέχεις;

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Φυσικά και αντέχω. Θα μπω μες στη γυάλα.
Μόνο αν μιλήσει στα παιδιά η Αγάπη.
Κι ας ζήσω για πάντα εκεί.
Και όποιος θέλει, μαζί.

| Ακούγεται από μακριά με ηχώ μια φωνή γερασμένη. |

ΑΓΑΠΗ

Στην άλλη πλευρά του νησιού.
Στην κρυμμένη πλευρά.
Εκεί είμαι. Ελάτε. Έχω δυο λόγια να πω.
Και θα είναι τα τελευταία.

| Σιωπή βαθιά. Ο Ψαροκέφαλος ξεκινά να περπατά.
Τον ακολουθούν τα παιδιά. Σιωπηλά. Από πίσω οι Αράδες. |

ΜΙΔΑΣ

Καταστροφή, πάνε όλα.
Τι θα τους πει η γριά;

NOMISMA

Η γριά θα πεθάνει πριν φτάσουν.
Μην ανησυχείς.
Περπάτα γοργά να τους φτάσουμε.
Και μη φοβηθείς.
Στην Αράδα θα βασιλεύουμε πάντα.

| Σκοτάδι |

εικόνα τρίτη
στη γυάλα

| Στο κέντρο μια γυάλα. Μέσα μια γιαγιά γερασμένη.
Οι Αράδες, ο Μίδας, το Νόμισμα, τα Παιδιά και ο Ψαροκέφαλος, γύρω της. |

ΑΓΑΠΗ

Κλεισμένη στη γυάλα. Πάνε χρόνια πολλά. Δεν θυμάμαι καν πόσα.
Δεν είμαι ελεύθερη. Φυλακισμένη εδώ. Μοναχή μου.
Το Νόμισμα αδειανή ήθελε την Αράδα του. Ο Μίδας ήτανε ήδη χρυσός κι ολομόναχος.
Εγώ όμως δεν είμαι χρυσή. Και ούτε μπορώ και να γίνω.
Αγάπη με λένε, τούτο το όνομα μου έδωσε η μάνα μου, η Ελπίδα.
Μου ζήτησαν όταν ήρθα να αλλάξω το όνομα και το άλλαξα.
Αν όμως στο ρόδο αλλάξεις το όνομα, δεν αλλάζει μαζί και η μυρωδιά του.
Γι' αυτό με μισούν, γιατί αγαπούσα. Μια κόρη κάποτε γέννησα και μου την διώξαν. Πάει.
Λένε πως είμαι η κακία η ίδια. Σατανάς σε γυναίκα. Εγώ. Έτσι λένε.
Λένε πως προσποιούμαι και πως υποκρίνομαι. Πως είμαι ψευδαισθηση, πως είμαι το φέμα.
Εγώ. Έτσι λένε. Πως είμαι τρελή και πως βλέπω φαντάσματα. Μάγισσα λένε πως είμαι.
Με λένε κακό. Το κακό. Δεν είμαι εγώ. Δεν με ξέρετε. Όχι. Καθόλου. Αιώνια ζω.
Αιούδι τι λένε και τι διδάσκουν. Ξέρω τι γράφουνε μες στα βιβλία.
Ξέρω πως στα σχολειά με ξέρουν αλλιώς. Τα παιδιά τώρα ακούν την αλήθεια.
Σελήνη είμαι. Φεγγάρι. Ήλιος και λάμψη. Το φως. Και μέρα και νύχτα φωτίζω.
Πρόσωπο είμαι σε κάθε καθρέφτη. Εγώ. Είμαι εσύ και εσύ και εσύ. Εσύ είμαι.
Μοιάζω γιαγιά εδώ μέσα όμως είμαι πιο νέα απ' όλους σας.
Η γυάλα με λιώνει. Με διαλύει. Η πόλη σας σβήνει σαν σβήνω εγώ. Κάθε πόλη.
Μα και να σβήσω τελείως, θα είμαι εδώ. Για πάντα μέσα σας θα κατοικώ.
Θα τριγυρνώ. Θα γυρνώ. Θα αιμορραγώ. Σε κάθε σας μη και σε κάθε σας πρέπει. Παντού.
Στο κεφάλι σας μέσα έχω το σπίτι μου.
Στις καρδιές σας ξυπνώ και κοιμάμαι και πάλι ξανά, κάθε μέρα.
Δεν είσαι εγώ, Ψαροκέφαλε, μα εγώ σε έφερα εδώ. Εγώ σε καλώ. Τα παιδιά είμαι εγώ.
Μπερ μέσα στη γυάλα. Να κοιτάς τις σκιές. Δεν έχει γωνιές εδώ μέσα.
Μην κάρτσεις. Μην παραιτηθείς. Μην ψάξεις καρτέλα να βρεις. Μη με προδώσεις.
Τραγουδά και χόρευε για τη γιαγιά την Αγάπη. Για τη μαμά την Ελπίδα. Εσύ.
Ξέχνα τον χρόνο και τα ρολόγια και άντεξε τις κριτικές.
Θα σε πετροβολήσουν. Δεν πειράζει. Συνέχισε να τραγουδάς. Να τους διασκεδάσεις.
Γίνε όσο εγώ θα αντέξεις. Κι άντεξε όσο μπορείς. Και μπορείς. Να το ξέρεις.
Και να γελάς. Να γελάς με το τίποτα που θα σου προσφέρουν. Τίποτα θα 'ναι κι ας λάμπει.
Μην πουληθείς. Κανέναν να μη σε αγοράσει. Κανείς. Αναρωτιέμαι πόσο ακόμα υπάρχει.
Πόσο ακόμα μπορώ να ανασαίνω κλεισμένη εδώ.
Όχι πολύ. Τώρα το νιώθω. Έξω απ' τη γυάλα τώρα θα βγω. Κι ας χαθώ.
Πώς να 'ναι άραγε η άλλη πλευρά; Θα τη δω; Τη θυμάμαι ολόφωτη.
Τα μάτια μου πανσέληνοι. Ζαλίζομαι. Πεθαίνω στ' αλήθεια. Τώρα. Εδώ. Σε λίγο θα σβήσω.
Γίνομαι τώρα όλοι εσείς. Καθρεφτίζεστε πάνω μου. Είμαι θολή σαν κι εσάς.
Κι έτσι, νεκρή, σας αφήνω. Αναστήστε με. Πτώματα είστε. Ζήστε ξανά. Αγαπήστε.
Ζωντανεψέ τους εσύ, Ψαροκέφαλε. Μην γλυκαθείς. Είναι παγίδα η αποδοχή.
Να θυμάσαι το γέλιο, το δάκρυ. Και τα όνειρα. Να μείνεις αγνός.
Μην ξεχνάς το μαζί. Και το όλοι. Μόνο έτσι να ζεις. Μην ξεχαστείς. Μη χαθείς.
Χρυσή τη θάλασσα την κάνει ο Ήλιος μονάχα. Μην αφήσεις χρυσάφια να νικήσουν.
Κράτα τα μάτια σου ανοιχτά. Και την καρδιά σου ορθάνοιχτη. Σε ικετεύω.
Άλλο εγώ δεν αντέχω. Μείνε εσύ ως το τέλος. Πάλεψε για όσα χάθηκαν. Μη φοβηθείς.
Και μην το κάνεις για εμένα. Ούτε για σένα. Μην ψάξεις βραβεία και νίκες.
Μη θες τη δόξα. Μην τυφλωθείς. Ούτε και για τη γη να το κάνεις.
Σίγουρα όχι για την Αράδα. Τι απαίσιο όνομα και τι ταιριαστό.
Κάνε το για τα παιδιά. Για το γέλιο και για το δάκρυ. Ζωή. Μόνο αυτά.

| Ανάσα |

Ο Νταλί είπε πως ο κόσμος πεθαίνει. Έτσι είπε.
Τον σκοτώνει ο ηθικός πνευματισμός, η πνευματική κενότητα.
Η τεμπελιά στη φαντασία και η ρομποτοποίηση, σκοτώνουν το πνεύμα.
Το κάνουν γρανάζι από σίδερο, μηχανή, ναι, πιο ανθεκτική απ' τον άνθρωπο, μα σκουριάζει.
Κι όταν σκουριάσει η μηχανή, τα ρομπότ καταρρέουν, θολώνει ο χρυσός. Και τέλος.
Μόνο χαμένοι είμαστε όλοι. Κανείς δεν μπορεί να γευτεί την αιωνιότητα.

| Ανάσα |

Και τώρα θα σου πω κάτι εγώ. Δικό μου, ολόδικο. Προσπάθησε να το θυμάσαι.

| Ανάσα |

Όλα έχουνε τίμημα και όλα ζητούν θυσία. Βάλ' το καλά στο μυαλό. Να είσαι έτοιμος:
Αν ζητάς Λευτεριά γι' αυτήν να πεθάνεις κι αν Αγάπη ζητάς να φαγωθείς για αυτήν.

ΜΙΔΑΣ

Αγάπη...

ΑΡΑΔΕΣ

Αγάπη;

ΠΑΙΔΙΑ

Α

γάπη

Α

γάπη

Α-

NOMISMA

Τρελή γριά δεν θα μας πείσεις. Τα 'χεις χαμένα.
Το σύνθημα της Αράδας μας ένα: «Γέλιο και δάκρυ κανένα!»

ΑΡΑΔΕΣ

Γέλιο και δάκρυ κανένα.

ΠΑΙΔΙΑ

Γέλιο και δάκρυ κανένα.

| Ο Ψαροκέφαλος βουτά μες στη γυάλα. |

ΑΓΑΠΗ

Το σώμα μου δεν έχει νερό. Γεμάτο μέλι είναι. Θα δεις.
Ξεφυχώ. Φάει με. Αλείφει το σώμα σου με εμένα.
Πες τους να σπάσουν τη γυάλα σου.
Και γλύκανέ τους μ' αγάπη.

| Η Αγάπη αφήνει στα χέρια του την τελευταία της πνοή.
Ο Ψαροκέφαλος την μασουλά. Με το αίμα της αλείφει το σώμα του. Μυρίζει μέλι ο τόπος. |

εικόνα τέταρτη
η ιδέα

| Στη γυάλα μέσα ο Ψαροκέφαλος. Μοιάζει κουρασμένος και γέρος. |

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Σε έργα πολλά έχω πάει. Σε γραφές ποιητών εγώ ζω.
Σε βιβλία και σε παραστάσεις για αγάπη μιλώ.
Τα ίδια τα λόγια τα λέω παντού. Όλα τα έργα, ένα έργο, όλα το ίδιο, μαζί.
Στα Κοράκια τα είπα του Βαν με την Κάργια και στους Λοτ τα ξανάπα με Αν και με Να.
Το θέλω μου ένα και είναι αυτό: Λευτεριά.
Τα ίδια θα λέω για πάντα. Ναι, πάλι τα ίδια θα πω.
Με την ελπίδα εδώ να τα ακούσετε.
Και να με εμπιστευτείτε.
Ξεινώ.

| Μουρμουρά |

Στη δικιά μας πολιτεία, θέλω να 'χει φασαρία. Θέλω Καλοκαιρία κρύα.
Θέλω να με λεν Μαρία, να γεννήσω παιδιά τρία,
που να λεν' όλο αστεία και αν κάνουν αταξία, να μην μπαίνουν τιμωρία.
Θέλω μία βασιλεία από έναν αστερία που θα έχει εμπειρία τη ζωή στην ουτοπία
Θέλω να γενώ θυσία. Να πετάξω ως την Ινδία. Θέλω να 'χω αγωνία.
Να χτίσω πέτρινη οικεία και να πάθω αμνησία, να ξεχάσω την ανία.
Να κοπεί η ατυχία. Να διαβάσω τα βιβλία. Να παλέψω τη δουλεία.
Να έχω διάφανη θρησκεία. Να σιοτώσω τη δειλία. Να ανοίξω ιατρεία.
Να φτιάξω άλλον γαλαξία, να τον ονομάσω Μαζί. Μαζί, ναι.
Κι ας χαλάσει και το μέτρο και η ομοιοκαταληξία.
Εκεί δεν θα έχει γραφεία και καμία ιεραρχία, ούτε και αστυνομία.
Δεν θα έχει ούτε δελτία, δεν θα ζουν εκεί θηρία, δεν θα υπάρχει ηλικία.
Δεν θα φάχνω την αιτία, ούτε θα 'χω διορία, μέρες, ώρες, διετία
και καμία απορία, μοναχά δημιουργία.
Εκεί θα μάθω βιολογία. Θα φτιάξω μια φιλοσοφία.
Θα κάνω μία γνωριμία και θα έχω γοητεία. Θα 'ρθει μια διαφωνία δίχως ίχνος ειρωνεία.
Θα ανοίξει η φαντασία. Θα χτιστεί μια εκκλησία πάνω στην πολυχρωμία.
Θα σιωπήσει η δυστυχία. Θα υπάρχει ισορροπία.
Θα 'χει ο πόθος τα ηνία. Θα 'χει αγάπη αιωνία κι έρωτα σε αφθονία.
Τέρμα η πολυλογία. Θα γυρίσω μια ταινία δίχως κόμμα και τελεία.
Θα 'μαι μία Ερινύα.
Θα ανταλλάξω τη φοβία με μια κίτρινη πλατεία
Θα αφανίσω την κακία και θα φέρω αρμονία
Θα 'χουμε πολυφωνία και καμία τυρρανία
Δεν θα υπάρχει απληστία, ούτε και αποτυχία
Και μονάχα αλλεργία θα 'χουμε στην ατολμία
Δεν θα έχουμε βραβεία και καμία αηδία
Θα πετάμε με μανία πάνω από την αδικία
Και δεν θα 'χει αμηχανία, θα 'χει μόνο ψυχραιμία
Η δικιά μας κοινωνία θα γεμίσει αυτονομία
Θα 'χει ολόλευκα σχολεία και αερολεωφορεία
Και φτερά και ευκαμψία και ειρήνη κι ευτυχία
Κι άξαφνα στην ησυχία στη διάφανη ηρεμία
Του κόσμου όλου η ατονία κι όλη η μονοτονία
Και η κάθε δυστροπία
Θα γενεί Ελευθερία

ΠΑΙΔΙΑ

- Κι άξαφνα στη ησυχίαααα
- Στη διάφανη ηρεμίααααα
- Του κόσμου όλου η ατονίααααα
- Όλη η μονοτονίααααα
- Και η κάθε δυστροπίααααα
- Θα γενεί Ελευθερίαααααα

ΑΡΑΔΕΣ

Όλο αυτό είναι μ-

ΠΑΙΔΙΑ

Μια θυσία!

ΑΡΑΔΕΣ

- Μπράβο παιδί μου, μπραβίσιμο!
- Έχεις υπέροχο ντύσιμο!
- Κι εσένα σου πάει η φούστα.
- Εντάξει, αυτά είναι γούστα.
- Τι όμορφα περάσαμε. Πάμε τώρα στο σπίτι.
- Έχουμε ζύπνημα αύριο. Και έχει ήδη δύσει.
- Να τον χειροκροτήσουμε; Τι λέτε; Να αρχίσω;
- Αφού δεν υποκλίνεται.
- Μήπως να του μιλήσω;
- Και τι να πεις;
- Και τι να πω;
- Το Σάββατο εδώ πάλι.
- Διασκεδάζω με αυτόν.
- Σήμερα ήταν χάλι.
- Τον πλήρωσες; Του έδωσες κανένα χαρτζιλίκι;
- Αφού δεν θέλει τα λεφτά. Ρίχτου κάνα χαλίκι.
- Όχι πάλι βρε παιδιά, μην τον πετροβολάμε.
- Αφήστε τον κακόμοιρο. Στα σπίτια μας ας πάμε.
- Ένα ευχαριστώ θα πω. Το 'χω ανάγκη. Θέλω.
- Το ποίημα ήταν καλό. Του βγάζω το καπέλο.
- Ας του φωνάξουμε, λοιπόν.
- Με το τρία. Και. Πάμε.
- Σ' ευχαριστούμε, τέρας μας.

ΠΑΙΔΙΑ

Πολύ σε αγα-

ΑΡΑΔΕΣ

- Μη.
- Μην τολμήσεις σ' έφαγα.
- Μην το αρθρώσεις. Σώπα.

ΠΑΙΔΙΑ

- Αφού ταιριάζει.
- Ταιριάζε. Και του αξίζει. Αλήθεια.

ΑΡΑΔΕΣ

-Κι άλλα ταιριάζουνε. Πολλά. Πείτε του κάτι άλλο.

-Σε συμπονάμε.

-Κακό.

-Σε συγχωράμε.

-Λειψό.

-Σε κατουράμε.

-Υπέροχο.

ΠΑΙΔΙΑ

Σε κατουράμε.

| Σιωπή |

Σε αγαπάμε.

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Το ξέρω. Κι εγώ. Κι ας έχω γεράσει.

Τη λάμψη μου όλη την έχω χάσει.

Μα χ αίρομαι που σας βλέπω χαρούμενους.

| Σιωπή |

Σας διασιεδάζω. Γελάτε μαζί μου.

Ευχαριστώ.

Είμαι το ζώο σας σε κλουβί γυάλα.

Παρακαλώ.

Ξεχνάτε μαζί μου την πλήξη σας.

Ευχαριστώ.

Ευχαριστώ μα δεν υποκλίνομαι.

Παρακαλώ.

Και σταματήστε κι εσείς. Είναι η ώρα σας. Τώρα.

| Σιωπή |

Τέλος με τα ποιήματα και τέλος και το μέτρο.

Δεν θα μετρώ πια συλλαβές, πάει, τέλος το έργο.

| Σιωπή |

Δεν θα φύγει εύκολα το δεκαπεντασύλλαβο.

| Σιωπή |

Και ποιος είπε πως είμαστε για τα εύκολα;

Αν είστε εσείς δεν με νοιάζει. Εγώ ακόμα κι εδώ ελεύθερος είμαι.

Εσείς είστε οι κρατούμενοι. Εσείς ζείτε στα σίδερα. Σέρνετε αλυσίδες.

Δεν κουραστήκατε; Πόσα χρόνια και πόσες γενιές; Πόσα παιδιά δίχως βλέμμα;

Γερνάτε και χάνεστε. Χάνετε τη ζωή. Σας έχουν γελάσει. Σας κλέβουν την κάθε πνοή.

| Σιωπή |

Πόσες ανατολές χάρηκες; Πόσα δειλινά έχεις δει στη ζωή σου;
Πόσα χαμόγελα του φεγγαριού έχεις δει;
Πότε άκουσες τελευταία φορά τη φωνή του αστεριού σου;
Πόσες φορές είδες τον ήλιο να κάνει βουτιά μες στη θάλασσα;
Πόσα ξημερώματα έχεις πει σ' αγαπάω για πάντα;
Πόσες αγκαλιές έχεις δώσει στον άνθρωπό σου;
Πόσες φορές δάκρυσες από χαρά ή από λύπη;
Πόσο πένθησες τη γιαγιά; Τον παππού;
Πόσοι πιστεύεις πως σε αγαπάνε; Πότε αγάπησες τον εαυτό σου;
Πόση ευτυχία αγόρασες φέτος; Και πόσες φορές είπες «Είμαι ελεύθερος»;
Πόσο συχνά ανασαίνεις στ' αλήθεια;
Πόσο στ' αλήθεια χορταίνεις όταν τρως ως να σιάσεις;
Πόσες στιγμές σου απόλαυσες; Πόσες φορές δημιούργησες;
Πόσο συχνά ό,τι θέλεις το κάνεις; Πότε η μέρα σου είναι αλλιώς από την προηγούμενη;
Πότε έσπασες τα δεσμά και τα πρέπει; Τα μη; Πότε;
Πόσες φορές ξαφνιάστηκες, εξέπληξες, αφέθηκες να εκπλαγείς, πόσες;
Πόσες φορές άκουσες την ανάγκη σου;
Πόσο συχνά τον χρόνο σου δεν τον αφήνεις να φύγει;

| Σιωπή |

Μπορώ να συνεχίσω να ρωτάω για πάντα. Δεν θα το κάνω.
Γιατί το για πάντα δεν χωρά ερωτήσεις πολλές, ούτε ανάλυση, ούτε σιέψη.
Το για πάντα υπάρχει όσο υπάρχουν κι εσύ. Πόσο υπάρχουν;
Αν σε όσα ρε ρώτησα, μονάχα απάντησες καθόλου ή καμία
και αν ποτέ είπες μόνο στο πότε, τότε άνοιξε γρήγορα μάτια, αργοπεθαίνεις.

| Ανάσες |

Άνοιξε μάτια πριν κλείσουν για πάντα, άνοιξε μύτη και μύρισε, μυρίζει κενό,
άνοιξε τα αυτιά σου καλά, άκου τα όλα και έξω και μέσα σου,
άνοιξ' το στόμα σου, μίλα και γεύσου την κάθε σου λέξη και χόρτασε
και μη φοβηθείς, άγγιξε όσα δεν θέλει η αφή σου να αφήσει να φύγουν.

| Βρυχηθμοί |

Τώρα είναι η ώρα. Επαναστάτησε. Ελευθέρωσε και ελευθερώσου. Τραγουδά και χόρευε.
Χωρίς κανόνες και πρέπει. Χωρίς πλήξη και βαρεμάρα. Σπάσε τα όλα και τρέχα.
Χωρίς ρυθμό και χωρίς ομοιοκαταληξίες. Οι συλλαβές είσαι εσύ.
Χωρίς ξυπνητήρια και δίχως νομίσματα και χωρίς ίχνος της ψεύτικης πείνας.
Το στόμα σου, το σώμα σου και το στομάχι, μόνο αν γεμίσει η ψυχή θα γεμίσουν.
Και μόνο με αγάπη γεμίζεις στ' αλήθεια εσύ. Και εσύ. Και εσύ.
Και εγώ.

| Ιαχές |

Σπάστε τη γυάλα. Μυρίστε το μέλι της γιαγιάς της Αγάπης. Γίνετε άνθρωποι. Τώρα.

| Οι Αράδες και τα Παιδιά σπάνε τη γυάλα. Και γίνονται άνθρωποι. |

εικόνα Πέμπτη
η πράξη

| Η γυάλα δεν υπάρχει πια. Μονάχα κομμάτια της στο χώμα.
Οι Αράδες και τα Παιδιά είναι παντού. Τραγουδούν και χορεύουν. |

ΑΡΑΔΕΣ

- Και ποιος είπε πως είμαστε για τα εύκολα;
- Ελεύθερος είμαι. Είμαστε ελεύθεροι.
- Δεν είμαστε πλέον κρατούμενοι. Δεν ζούμε άλλο στα σίδερα. Δεν σέρνουμε πια αλυσίδες.
- Φτάνει πια. Κουραστήκαμε. Τόσα χρόνια και τόσες γενιές.
- Τα παιδιά μας θα έχουνε γεμάτο το βλέμμα.
- Δεν γερνάμε και δεν χανόμαστε. Δεν χάνουμε πια τη ζωή.
- Τώρα γελούμε και έχουμε δικιά μας πνοή. Σ' ευχαριστούμε.
Και vice versa θα τα ξαναπούμε.

| Σιωπή |

- Καμία ανατολή δεν χαρήκαμε. Κανένα δειλινό δεν έχω δει στη ζωή μου.
- Ποτέ το φεγγάρι δεν χαμογέλασε. Δεν άκουσα τη φωνή του αστεριού μου ποτέ.
- Δεν είδα τον ήλιο στη θάλασσα να βουτάει ποτέ μου.
- Ποτέ το ξημέρωμα δεν είπα σ' αγαπάω για πάντα.
- Καμία αγκαλιά δεν σου έδωσα.
- Ούτε εγώ. Πάρε μια. Κι ακόμα μία.
- Και φίλα με να σε φιλώ.
- Έχω ανάγκη κάτι να πω.
- Σ' αγαπώ.
- Σ' αγαπώ.
- Πού με βάζεις;
- Σ' έναν πύργο, ψηλά, να διατάξεις.
- Κι άμα πέσω από 'κει, βασιλιά μου;
- Δεν πειράζει.
- Σε ξαφνιάζω.
- Ξαφνιάζομαι.
- Με εκπλήσσεις.
- Εκπλήσσω.
- Δεν υπάρχει ο χρόνος εδώ.
- Εμείς είμαστε.
- Δακρύζω από χαρά κι από λύπη.
- Πενθώ τη γιαγιά. Τον παππού.
- Σ' αγαπάω κι αγαπάω κι εμένα.
- Μαζί σου θα δημιουργώ. Θ' απολαύσω. Μαζί μου κι εσύ.
- Ό,τι θέλω θα κάνω και θα ονειρεύομαι.
- Τούτη η μέρα είναι τόσο αλλιώςτικη. Το χθες δεν υπάρχει πια. Πάει.
- Τέλος τα πρέπει, τα μη, τα δεσμά, τα ποτέ, όλα τέλος.
- Ευτυχία είναι αυτό. Τώρα. Εδώ.
- Λευτεριά και Αγάπη μυρίζει ο τόπος.
- Και δεν έχει τιμή όλο αυτό. Είναι δώρο. Και δεν αγοράζεται.
- Είμαι ελεύθερος. Ανασαίνω στ' αλήθεια.
- Πεινώ.
- Πεινάω ακόμα.
- Κι εγώ.
- Θα ήθελα κάτι γλυκό...

| Σιωπή |

- Φλυαρία. Δεν χωράνε πια ερωτήσεις πολλές, ούτε ανάλυση, ούτε σκέψη.
- Το για πάντα υπάρχει όσο υπάρχουν κι εσύ. Πόσο υπάρχουν;
- Σε όλα απάντησα καθόλου, καμία και ποτέ είπα μόνο στο πότε.
- Από σήμερα θα λέω πολλά και πολύ θα τα λέω και πάντα και έτσι για πάντα θα ζω.

| Ανάσες |

ΠΑΙΔΙΑ

- Ανοιξα μάτια πριν κλείσουν για πάντα, άνοιξα μύτη και μύρισα, μυρίζει αγάπη.
- Ανοιξα τα αυτιά μου καλά και τα άκουσα όλα και έξω και μέσα μου.
- Ανοιξα το στόμα μου, μιλώ τώρα και γεύομαι την κάθε μου λέξη.
- Πεινώ.
- Δεν χορταίνω.
- Δεν εχόρτασα ακόμα.
- Δεν φοβάμαι κανέναν και τίποτα.
- Θα αγγίζω όσα δεν θέλει η αφή μου να αφήσει να φύγουν.
- Ψαροκέφαλε, σ' αγαπάω.
- Σε λατρεύω, Θεέ.
- Δώσε μου κι άλλη ζωή.
- Γέμισέ μου την άδεια ψυχή. Και το άδειο στομάχι.
- Χόρτασέ με.
- Με αγάπη.

| Βρυχηθμοί |

ΑΡΑΔΕΣ

- Τώρα είναι η ώρα. Επανάσταση. Σε ελευθέρωσα και ελευθερώθηκα.
- Τραγουδώ και χορεύω. Χωρίς κανόνες και πρόπει. Χωρίς πλήξη και χωρίς βαρεμάρα.
- Χωρίς ρυθμό και χωρίς ομοιοκαταληξίες. Οι συλλαβές είμαι εγώ.
- Χωρίς ξυπνητήρια και δίχως νομίσματα και χωρίς ίχνος της ψεύτικης πείνας.
- Πεινάω στ' αλήθεια. Για σένα. Πεινώ.
- Το στόμα μου, το σώμα μου και το στομάχι, μόνο αν γεμίσει η ψυχή θα γεμίσουν.
- Και μόνο με αγάπη γεμίζω στ' αλήθεια εγώ.

ΠΑΙΔΙΑ

- Και εγώ.
- Και εγώ.

ΜΙΔΑΣ

Και εγώ. Και εσύ.

NOMISMA

Ναι. Κι εγώ.

| Ιαχές |

ΑΡΑΔΕΣ

Είμαστε άνθρωποι. Τώρα.

| Οι Αρσδες και τα Παιδιά ορμούν στον Ψαροκέφαλο και τον κατασπαράζουν. |

ΨΑΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Το αίμα μου θα ποτίζει τη γη σας με μνήμη. Αγάπη είναι το μέλι που γεύεστε.
Γλυκαθείτε. Είστε μαζί τώρα πια. Φάτε όσα εγώ κουβαλάω.
Χορέψτε. Και φάτε. Χωνέψτε με. Θυσία να γίνω.
Για την ελευθερία μας. Για την Αγάπη.

| Σιωπή |

Κι αν κλείσω τα μάτια μου σε τούτον τον κόσμο, κι αν χαθώ κι από 'δω,
σ' έναν άλλον κόσμο θα είμαι ολοζώντανος. Κάποτε, εκεί, θα σας ξαναδώ.

| Κοράκια βοηθάνε στο φάγωμα. Ανάβουν φωτιά. Τον κομματιάζουν. Τον ψήνουν. |

ΠΑΙΔΙΑ

Μαχαίρια, κουτάλια, πιρούνια,
πιατέλες, πιατάκια και κούπες,
φάτε αυτόν που αγαπάτε,
βάλτε τον μέσα στις σούπες.

ΑΡΣΔΕΣ

Πιείτε το αίμα του με καλαμάκι.
Γλυκιά είν' η πέτσα του, έχει μελάκι.
Κόψε τη γλώσσα του με μαχαίρακι.
Φάε κι εσύ μικρό μου παιδάκι.

| Όλοι κρατούν στα χέρια τους μαχαίρια και πιρούνια και πιάτα. |

ΜΙΔΑΣ

Δεν υπάρχουνε πια δεσμά και κανόνες.
Το αίμα γλυκαίνει τους αλαζόνες.

NOMISMA

Η Αγάπη στον κόσμο μας και στην εποχή μας
δοκιμάζει το θάρρος μας, την αντοχή μας.

| Ξεινά το φαγοπότι. Μουρμουρίζουν μασουλώντας κάτι λέξεις του Νταλί. Στα Ισπανικά. |

ΟΛΟΙ

“Los errores tienen casi siempre un carácter sagrado.
Nunca intentéis corregirlos.
Al contrario:
lo que procede es racionalizarlos,
compenetrarse con aquellos integralmente.
Después, os será posible sublimarlos.”

| Φως εκτυφλωτικό |

επίλογος
κι έζησαν αυτοί καλά

|Το έργο αποτελεί μέρος της πενταλογίας των πινάκων. Πρώτο, το μονόπρακτο έργο με τίτλο «Μαιαρόνια με φτερά», εμπνευσμένο από τον πίνακα “Automat” του Edward Hopper. Δεύτερο, το έργο «αύριος και κυρία Λοτ», εμπνευσμένο από τον πίνακα “The Lady of Shalott” του John William Waterhouse και από το ομότιτλο ποίημα του Alfred Lord Tennyson. Τρίτο, η «Μπλε Γυναίκα», εμπνευσμένο από τον πίνακα «Μπλε Γυναίκα» του Pablo Picasso και γραμμένο σε συνεργασία με τον Γιάννη Βερβενιώτη. Τέταρτο, το λιμπρέτο «Κοράκια», εμπνευσμένο από τον πίνακα «Σταροχώραφο με Κοράκια», του Vincent Van Gogh. Πέμπτο και τελευταίο, ο «Ψαροκέφαλος», εμπνευσμένο από τον πίνακα “Autumnal Cannibalism” του Salvador Dali. |